

Núm. de Protocol: AD-0045-2/08 i acumulats
TSA: 031/09

S E N T È N C I A N Ú M . 0 7 - 2 0 1 0

PARTS:

Apel·lant: M.D.M.P.
Representant: C.F.
Advocat: L.a.

Apel·lant: HBLE. COMÚ D'ANDORRA
Representant: H.D.B.
Advocat: C.a.

Apel·lada: M.I. GOVERN
Representant: S.V.
Advocat : R.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de gener de 2010

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0045-2/08.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. M.D.M.P. va interposar recurs contra la decisió tàcita denegatoria de la CTU al recurs interposat contra la decisió del Comú d'Andorra la Vella del 27 de juliol del 2007 portant aprovació definitiva del POUP.

2.- En la sentència del 2 de març del 2009, el Tribunal de Batlles ha estimat en part les demandes promogudes per la Sra. M.D.M.P

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 28 d'abril de 2009, la Sra. M.D.M.P demana l'estimació del seu recurs pels motius següents:

-Vulneració de l'article 98 LGTOU en relació a la introducció de modificacions substancials respecte el projecte del POUP;

-Vulneració dels articles 7,96 i 100 LGTOU en relació al principi de publicitat,

-Improcedent aplicació del Pla viari de 1997 i excés de vialitat: el pla viari al què fa referència el POUP d'Andorra la Vella no ha estat mai publicat,

-Edificabilitat global de la parròquia,

-Improcedència de les cessions « zona de protecció » i « sistema hidrològic »: és evident que el Comú pretén un complement de cessió a aquella prevista en els articles 32 i 33 de la LGOTU,

-Vulneració de l'article 25 de la LGOTU per la classificació de sòl urbanitzable que es troba edificat,

-Infracció del principi d'equidistribució de beneficis i càrregues,

-Excès de detall del POUP que anul·la les facultats urbanístiques de la iniciativa privada

-Omissió de les unitats d'actuació en sòl urbà consolidat

-Il·legalitat de l'article 17.5.2

-Il·legalitat de l'article 29.2

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

- Il·legalitat de l'article 41.5
- Il·legalitat de l'article 44.1
- Il·legalitat de l'article 45.4
- Il·legalitat de l'article 71.c
- Il·legalitat de l'article 119
- Il·legalitat de l'article 141.1
- Il·legalitat dels articles 141.2, 154 i 166.4-5
- Il·legalitat de l'article 143.2
- Il·legalitat de l'article 144
- Il·legalitat de l'article 146.5
- Il·legalitat de l'article 156
- Il·legalitat de l'article 256.1
- Il·legalitat dels articles 20,21,38,40,54,81,85,100,114,145 i 248: si bé en la part dispositiva de la sentència no estableix la seva nul·litat, extrem que és doblement oportú.

En la seva contesta de data 26 de maig de 2009, la Sra. M.D.M.P ha confirmat els seus arguments i afegeix les precisions següents:

- El Comú formula la pretensió que respecte aquest article s'emeti una sentència interpretativa: aital petició és extemporània,

- L'article 6.7 de les normes urbanístiques regula amb caràcter general, « les ordinacions » sens que per tant s'introdueixi distinció o precisió sobre determinats àmbits o matèries urbanístiques invocades per l'adversa,

- Pel que fa l'article 9 de les normes urbanístiques, no es pot pretendre que la menció del precepte transcrit als sistemes generals de comunicació fa referència als sistemes hidrològics, sense que aquest extrem requereixi d'un desenvolupament major,

- Pel que fa els articles 18 i 45.2 de les normes urbanístiques: el Pla especial respon a altres finalitats molts diferents a les infraestructures a les què fa referència els articles 18 i 45.2,

- Pel que fa l'article 36.1.1, les urbanitzacions aprovades amb anterioritat a la LGOTU estan exemptes del deure de cessió,

- Pel que fa l'article 40 de les normes urbanístiques, el Comú pretén introduir una distinció entre les infraestructures viàries generals o comunals, quan l'article 32 LGOTU no ho permet,

-Pel que fa l'article 46 de les normes urbanístiques, l'establiment de la nul·litat del precepte resol la pretensió formulada per aquesta part.

-Pel que fa l'article 156 de les normes urbanístiques, tant l'adversa com la pròpia sentència es remeten al que s'ha dit respecte la impugnació dels articles 18 i 45.2 (veure mes amunt)

-Pel que fa l'article 248.1 de les normes urbanístiques, les localitzacions del sol situat per sobre de la cota 1350, son criteris subjectius i sens suport normatiu, que no poden facultar la classificació del sòl no urbanitzable tal com pretendria el Comú.

4.- En el seu recurs d'apel·lació de data 4 de maig de 2009, l'Hble. Comú d'Andorra la Vella, es refereix als següents punts:

-la sentència de la Batllia que declara la nul·litat de l'article 6.1 s'ha de revocar i fer un pronunciament en forma de sentència interpretativa,

-Legalitat de l'article 6.7 de les normes urbanístiques (fonament de dret dotze de la sentència),

-Legalitat de l'article 9 de les normes urbanístiques (fonament de dret tretzè de la sentència),

-Legalitat dels articles 18 i 45.2 de les normes urbanístiques (fonament de dret quinzè de la sentència),

-Legalitat de l'article 36.1.1 de les normes urbanístiques (fonament de dret dissetè de la sentència),

-Legalitat de l'article 40 de les normes urbanístiques (fonament de dret divuitè de la sentència)

-Legalitat de l'article 46 de les normes urbanístiques (fonament de dret vint-i-dosè de la sentència): el Comú ha proposat canviar el mot « recomanacions » per « disposicions »

-Legalitat de l'article 156 de les normes urbanístiques (fonament de dret trentè de la sentència)

-Legalitat de l'article 248.1 de les normes urbanístiques (fonament de dret trenta-un de la sentència) ,

En la seva contesta de data 3 de juny de 2009, l'Hble. Comú d'Andorra la Vella manifesta principalment que:

1) La Sra. M.P. va obtenir totes les còpies del projecte del POUP de 2003; en conseqüència les al·legacions fetes en les conclusions de primera i en segona instància són extemporànies.

5.- En la seva contesta als recursos d'apel·lació, de data 25 de maig del 2009, el MI Govern manifesta principalment que:

-Pel que fa la vulneració de l'article 98 LGTOU, les modificacions no són substancials quan afecten a aspectes concrets del pla i no queda afectat el model territorial dibuixat,

-Pel que fa la vulneració dels articles 7,96 i 100 LGTOU en relació al principi de publicitat, no s'ha produït cap vulneració del principi de legalitat,

-En relació al manteniment de la edificabilitat global de la parròquia no queda demostrat que el POUP contingui errors,

-L'article 32.2 del Reglament urbanístic és compatible amb l'article 33 de la LGOTU i no es tracta de cessions obligatòries encobertes,

-Pel que fa la vulneració de l'article 25 LGOTU per la classificació de sòl urbanitzable que es troba edificat, no pot prosperar la petició que siguin classificats els terrenys com a sòl urbà consolidat, per fragments o porcions,

-Pel que fa la infracció del principi d'equidistribució de beneficis i càrregues, la cessió legal i obligatòria és la mateixa en tots els casos, altra cosa és la superfície que es projecti destinar a vialitat

-Pel que fa l'excés de detall del POUP que anul·la les facultats urbanístiques de la iniciativa privada, l'argument continua sense haver-se demostrat

-Pel que fa l'omissió de les unitats d'actuació en sol urbà consolidat, l'apel·lant afirma però no concreta què vol dir,

-Pel que fa la manca de legalitat de l'article 17.5.2, per una suposada manca de precisió, la petició no pot prosperar doncs totes les normes en un

moment o altre, s'han d'interpretar a la llum de les normatives de rang superior que la regeixen,

-En relació a la presumpta il·legalitat de l'article 41.5, en base al que estableixen els articles 16 i 17 de les normes urbanístiques, no hi ha contradicció ni possible motiu d'il·legalitat,

-Pel que fa la demanda de nul·litat de l'article 44, no existeix cap il·legalitat,

-L'article 45.4 es conforme a dret,

-La impugnació de l'article 71.c de les Normes urbanístiques no pot prosperar ja que la possibilitat pel Comú de sol·licitar documentació complementaria troba el seu fonament legal en les disposicions del propi Codi de l'administració (article 111) i en l'article 127 del Reglament de construcció,

-En relació a l'article 119, creu aquesta part, que el planificador s'ha limitat a precisar el contingut de l'article 119,

-No s'observa cap contradicció de fons entre l'article 141.1 de les normes urbanístiques i l'article 33 de la LGOTU,

-Pel que fa la legalitat dels articles 141.2, 154 i 166.4-5, l'agent no té en compte que no és conforme a dret que els sistemes es trobin en terrenys privats,

-Respecte de l'article 146.5, aquesta petició no té cap fonament jurídic, únicament es tracta d'un interès particular,

-La pretensió respecte a l'article 156, ja fou estimada per la CTU, igualment la petició respecte a l'article 256,

-Els articles 20,21,38,40,54,81,85,100,114,145 i 248 contenen uns errors materials que poden ser esmenats i que no constitueixen motius de nul·litat.

El MI Govern entén que la sentència ha de ser confirmada en relació als articles 6, 9.3, 18,45.2, 36.1.1, 40, 46 i 156;

-No es revela necessari modificar el contingut de l'article 248.1 de les Normes urbanístiques

6.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Al·legacions de la Sra. M.P. en el seu recurs d'apel·lació

- 1) Vulneració de l'article 98 LGTOU en relació a la introducció de modificacions substancials respecte el projecte del POUP

Segons els termes de l'article 98 de la LGOTU (modificat per l'article 15 de la Llei 8/2006)

Aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Exhaustit el termini d'informació pública, el comú analitza totes les al·legacions, observacions i propostes presentades, estudia l'oportunitat i l'interès general que poden merèixer, i practica les esmenes que estima pertinents. Si s'acorden modificacions substancials del projecte inicial, el comú obre un segon tràmit d'informació pública durant trenta dies. Un cop realitzat, el comú fa l'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, i el remet al Govern per a l'aprovació prèvia prevista al títol I, article 10."

En aquest cas, el Comú ha tingut coneixement de les al·legacions presentades durant el període d'informació pública. A més està obligat a modificar certes disposicions del projecte del POUP per raó de l'evolució de la legislació en certs camps, principalment per la Llei 8/2006 de modificació de la Llei general (per exemple, els nous articles 49 i 73).

Les modificacions aportades al projecte es refereixen a dos punts concrets com ho ha indicat la Sra. M.P. en el seu recurs.

Convé fer una referència a la lògica del procediment de redacció del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

En aplicació de l'article 95 de la LGOTU « el comú redacta el projecte de Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i les seves ordenacions reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació ».

Tot seguit s'obre la segona fase de posada a informació pública, reglamentada per l'article 96 de la LGOTU:

« El comú fa pública tota la documentació que compon el projecte del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial durant un termini de noranta dies. Tots els administrats, en dies i hores hàbils d'oficina, poden consultar la documentació general del Pla i obtenir, per simple petició verbal, tota informació complementària que els sigui d'interès. »

També l'objecte d'aquest procediment és de permetre a tots els administrats de consultar el projecte del Pla i de presentar al·legacions, dins les condicions previstes per l'article 97 de la LGOTU: « Durant el període d'informació pública, i sense cap altre requisit de forma que la identificació de la persona compareixent, tots els administrats poden presentar al comú llurs al·legacions, observacions i propostes respecte al projecte de Pla i a les previsions contingudes. »

Ben entès, és dins la lògica mateixa d'aquest procediment que el Comú pugui conèixer les al·legacions presentades pels administrats, sense que per tant s'obri un nou període de posada a informació pública. En efecte, en el cas contrari, aquest procediment podria tenir una llargada totalment desmesurada i al límit l'aprovació definitiva del Pla seria impossible.

De tota manera l'article 98 posa un límit a aquestes possibilitats de modificació del projecte, en el cas on s'introdueixen: « *modificacions substancials del projecte inicial*, ». Tot i que encara cal treure la lògica d'aquesta disposició: és cert que si les modificacions posen en qüestió l'estructura general o el model d'ordenació del territori, el Comú ha d'obrir un nou període d'informació pública. Ja que, en aquesta hipòtesi, el projecte inicial es alterat en els seus mateixos fonaments, de tal manera que es pot considerar que es tracta d'un nou projecte que, naturalment s'ha de sotmetre a l'examen dels administrats.

Cal per tant, examinar si en aquest cas, les modificacions aportades després de les al·legacions presentades pel administrats posen en qüestió o no l'estructura del projecte.

En el seu recurs, la Sra. M.P. aporta indicacions precises sobre les modificacions aportades després de les al·legacions que han estat

presentades i acceptades. Aquestes modificacions són certament nombroses, però podem remarcar que es refereixen sobre punts concrets, tal com per exemple, la classificació dels terrenys, però no qüestionen l'ordenació del territori del Comú. El quadre general de la planificació no s'altera, igual que les evolucions previsibles de la política d'urbanisme del Comú. En altres termes, les modificacions acceptades pel Comú entren dins el marc normal del procediment previst a l'article 97, ja mencionat de la LGOTU, sense que per tant hagi conduït a l'elaboració d'un veritable nou projecte del Pla.

En aquestes condicions, hem de concloure que el Comú no ha aportat modificacions substancials en el sentit de l'article 98 ja mencionat i, en conseqüència, no està obligat a obrir un segon tràmit d'informació pública.

El recurs és per tant rebutjat en aquest punt.

2) Vulneració dels articles 7,96 i 100 LGOTU en relació al principi de publicitat

La demandant indica que l'informe d'al·legacions no s'ha incorporat, com tampoc els diferents convenis urbanístics.

Però, d'una part els articles 98 i 100 de la LGOTU no exigeixen la publicació ni de les al·legacions presentades ni de les respostes a aquelles al·legacions. D'altra part, els convenis urbanístics han estat relacionats en el POUP i els administrats tenen dret a consultar-los al Comú, en aplicació de les disposicions de l'article 42 del Codi de l'administració i de l'article 4-7 del Reglament urbanístic: «*Els plans urbanístics i els instruments d'execució urbanística són públics i tothom té el dret de consultar-los en els termes que regula la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i aquest Reglament.* »

Aquests texts responen a les exigències exposades per la sentència 30/2009 d'aquesta Sala, citada per la demandant: « els valors obtinguts en aquells, han de poder ser coneguts i per tant el Comú havia de facilitar la seva consulta sense restriccions »

En aquest cas, la demandant té la possibilitat de conèixer aquests documents i el seu recurs s'ha de rebutjar sobre aquest punt.

3) Improcedent aplicació del Pla viari de 1997 i excés de vialitat: el pla viari al què fa referència el POUP d'Andorra la Vella no ha estat mai publicat

Com be indica la CTU (veure foli 155), « tampoc es pot considerar que l'aplicació del pla viari de 1997 converteixi en nul el POUP, per un supòsit excés de vialitat, compte tingut que el planificador podia aplicar aquest pla o qualsevol altre, i augmentar o disminuir la vialitat en funció dels paràmetres d'ordenació que considerés prioritaris, ja que la legislació no li ha limitat aquesta potestat... »

Efectivament, la Llei dona al planificador un gran marge de llibertat per fer la seva previsió d'infraestructures (article 4-1-c LGOTU : *c) Establir el traçat de les vies públiques, dels mitjans de transport, de comunicació i d'infraestructures de serveis, l'emplaçament i les característiques dels centres i serveis d'interès públic i social i dels espais lliures en proporció adequada a les necessitats col·lectives, a la configuració de les parcel·les edificables i a llurs condicions estètiques.*

Per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

4) Edificabilitat global de la parròquia

La demandada reprotxa « l'aleatoritat i l'arbitrarietat en la determinació de l'edificabilitat global de la parròquia »

Però, com diu la CTU (veure foli 155), « cal fer palès que el POUP conté l'estudi justificatiu de l'edificabilitat global de la parròquia ». A més, el Comú presenta càlculs precisos en la seva contesta al recurs d'apel·lació (veure pàgina 11 i següents del seu escrit).

El POUP compleix per tant les condicions previstes a l'article 71.c de la LGOTU:

c) Estudi justificat de l'edificabilitat global de la parròquia, calculat en aplicació de les disposicions vigents abans de la publicació de la present Llei ,segons s'estableix a l'article 23, i de l'edificabilitat resultant del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Per tant el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

5) Improcedència de les cessions « zona de protecció » i « sistema hidrològic »:

Segons la demandant, és evident que el Comú pretén un complement de cessió a aquella prevista en els articles 32 i 33 de la LGOTU

Clau ZP: article 166 de les normatives urbanístiques: Aquest POUP defineix com sistema de protecció aquelles franges de terreny que permeten reservar els espais per les previsions de futura ampliació de la xarxa de comunicacions i protegir els sistemes hidrològics de la Parròquia, i que als efectes tenen la mateixa condició que els vials »

Clau H sistema hidrològic, article 150 de les normes urbanístiques : « Compren en general el riu Gran Valira, rius, torrents i aquells espais canalitzats afluents als mateixos (límits de canes). Aquests espais junt amb el propi riu són de domini públic i regulats per la legislació vigent »

Segons el Comú « obeeixen a un afany de concreció i a una justificació específica que es troba en la seva provisionalitat – a l’espera de la concreció d’un projecte viari (veure foli 144, cinquè).

Aquests articles de normes urbanístiques no són contraris a l’article 33 de la LGOTU ja que no es tracta de cessions gratuïtes incloses en l’article 33, però com ho indica la sentència (punt sisè) « responen a la tipificació dels sistemes urbanístics que porta l’article 31-2 del RU:

2. Dins dels sistemes urbanístics generals s’inclouen els terrenys que els diferents instruments d’ordenació del Govern, siguin directius d’ordenació, projectes d’interès nacional o plans sectorials amb incidència supracomunal i els plans d’ordenació i urbanisme parroquial reserven al servei de tota la població per a les finalitats següents:

a) Infraestructures viàries i de comunicació.

b) Espais lliures i zones de protecció natural.

c) Equipaments comunitaris de caràcter sanitari, assistencial, educatiu, cultural, administratiu de seguretat i protecció civil.

d) Instal·lacions i serveis tècnics de sanejament i gestió de residus, hidràulics, energètics i altres.

e) Protecció dels sistemes generals.

Cal remarcar igualment que l’article 79 de la LGOTU disposa:

Previsió de creixement

El Pla d'ordenació i urbanisme parroquial preveu el creixement estimat o necessari per completar-ne la trama urbana i resoldre el desenvolupament del sòl urbanitzable segons els especificatius i la vocació intrínseca de cada parròquia.

El recurs d'apel·lació per tant s'ha de rebutjar en aquest punt..

6) Vulneració de l'article 25 LGOTU per la classificació de sòl urbanitzable que es troba edificat

La demandant demana «es procedeixi a la individualització del sòl d'implantació d'aitals edificacions respecte la resta de sòl urbanitzable confirmant la unitat d'actuació, per tal de constituir una unitat de sòl urbà consolidat ».

Com indica la sentència (punt Setè), la classificació de sòl urbà res té a veure amb l'edificació o no d'una determinada porció d'una Unitat d'actuació.

A més, el sòl urbà consolidat no únicament resulta de l'existència dels serveis públics, sinó que aquests han d'existir amb uns trets de conformació de trama de malla urbana. Cal recordar, que l'article 7-1,a del RU menciona els « *Terrenys amb urbanització consolidada* »

És amb aquest sentit que aquesta Sala ha interpretat les disposicions de l'article 25 de la LGOTU, per exemple:

«per a què un terreny es pugui classificar com urbà no n'hi ha prou amb que disposi dels serveis urbanístics bàsics als que es refereix l'article 25 de la LGOTU sinó que aquests han de ser de tal característiques que permetin afirmar que el terreny té la urbanització consolidada com exigeix explícitament l'article 7 del RU- fins el punt de que les característiques dels serveis siguin les adequades per a servir les necessitats de les edificacions i usos previstos en el planejament » (Sentència 82/2008 de data 24 de novembre de 2008).

« Això significa que els serveis bàsics dels que disposi el terreny del que se sol·licita la classificació com urbà consolidat s'han de valorar en funció de si són els adequats per servir les necessitats de les edificacions i els usos previstos pel planejament » (Sentència 39/2008 de data 5 de maig de 2008).

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

7) Infracció del principi d'equidistribució de beneficis i càrregues

La demandant es limita a afirmar que la configuració de les unitats PP-SUR-12 i PP-SUR-15...no permet assolir el principi d'equidistribució de càrregues i obligacions, atesa l'excessiva previsió de vialitat en aquest indret »

Segons l'informe del Comú (veure foli 144, punt Setè) « cada unitat d'actuació, malgrat percentatges de vialitat diferents, es consideren equilibrades en funció dels usos i l'ordenació previstes, ja que els valors de mercat d'aquells usos amb la tipologia edificatoria, especialment en els nous barris en la plana de Santa Coloma, determina repercussions plenament assumibles pels privats... »

Com ja s'ha indicat més amunt, la demandant es limita a presentar una afirmació. Els percentatges de vialitat diferents, segons les UA, s'expliquen per les necessitats de la planificació urbanística, en funció dels usos i l'ordenació previstes.

El POUP no ignora per tant les disposicions de l'article 76 de la LGOTU:

<<Criteri en la constitució de les unitats d'actuació: Les unitats d'actuació, sense perjudici del nombre de plans parcials necessaris perquè es puguin desenvolupar, es constitueixen de forma que permetin el compliment conjunt dels deures i drets de cessió, compensació, equidistribució i urbanització de la totalitat de la seva superfície. »

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

8) Excés de detall del POUP que anul·la les facultats urbanístiques de la iniciativa privada

La demandant es limita a afirmar que el POUP « incorpora previsions pròpies del planejament derivat, i quins extrems excedeixen de manera evident les facultats d'ordenació integral del territori ».

Però el contingut del POUP s'ha de situar dins el marc més general de la planificació urbanística:

Segons els termes de l'article 2 de la LGOTU,

Definició d'ordenació del territori: S'entén per ordenació del territori, als efectes d'aquesta Llei, el conjunt de criteris que hi són expressament formulats, i les normes, els plans i les disposicions sobre el sòl, l'urbanisme i la construcció, amb vista a aconseguir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures.

La iniciativa privada s'ha d'exercir per tant en el respecte de la « funció social de la propietat », com l'indica l'article 4-2 del Reglament d'urbanització:

2. Funció social de la propietat: Conforme a la funció social de la propietat que consagra l'article 27 de la Constitució, les facultats dels propietaris del sòl s'han d'exercir dins dels límits i amb compliment dels deures que preveu la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i, per remissió d'aquesta Llei, els plans, d'acord amb la classificació urbanística assignada als terrenys.

El POUP d'Andorra la Vella s'inscriu dins el marc d'aquests principis i, en conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

9) Omissió de les unitats d'actuació en sòl urbà consolidat

La demandant estima que la Llei « impedeix la formació d'un únic plànol normatiu per regular 202 unitats d'actuació, extrem clarament insuficient ».

Però podem constatar que el POUP d'Andorra la Vella respecta les disposicions dels articles 73 i 74 de la LGOTU i de l'article 44-1 del Reglament d'Urbanització. Per exemple, aquest últim text exigeix: *1. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han de dividir la totalitat del sòl urbà i del sòl urbanitzable en unitats d'actuació, a efectes de la seva ordenació i gestió.*

Aquest text només exigeix en principi que les fitxes siguin elaborades per cada unitat d'actuació.

El POUP d'Andorra la Vella respecta els principis previstos en els texts ja citats, i en conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

10) Il·legalitat de l'article 17.5.2 de les Normes urbanístiques

La disposició discutida és la següent: « *tota la infraestructura que sigui necessària per al desenvolupament del sector o de la unitat d'actuació anirà al seu càrrec* »

La redacció d'aquesta disposició és efectivament una mica general però com ho remarca la CTU i la sentència, aquest text s'inscriu dins el marc de previsions de l'article 108 RU, segons el qual:

1. Els propietaris de terrenys compresos dins d'un sector de Pla parcial han d'executar i satisfer el cost de totes les obres de vialitat, sanejament, subministrament d'aigua i energia elèctrica, enllumenat públic, arbrat i jardineria previstes pel Pla parcial.

En efecte, el mot « infraestructura » que figura en el text discutit, engloba, de fet les obres enumerades per l'article 108 ja mencionat.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

11) Il·legalitat de l'article 29.2

Aquest article prohibeix, principalment les construccions que podrien «desmerèixer els edificis o l'entorn on se situïn ».

Podem remarcar que aquest text està redactat de manera mol general i que no pot, per si mateix, basar un refús d'atorgament de llicències. Així per refusar una llicència, el Comú haurà d'aportar motius precisos que puguin si s'escau ser l'objecte d'un recurs. Aquest article recorda simplement els principis generals, que no confereixen una competència discrecional al Comú.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

12) Il·legalitat de l'article 41.5

El text discutit titula «El pagament de la cessió obligatòria al Comú es realitzarà en els següents moments...

- a) El pagament en el supòsit d'Unitats d'Actuació en sòl urbà consolidat.... »

La demandant es limita a indicar que «el pagament de la cessió en l'apartat a) del present article hauria de recollir que el pagament de la cessió s'ha de fer mitjançant l'aprovació de l'instrument de planejament derivat.. »

Però, podem remarcar que l'article en discussió es refereix al «sòl urbà consolidat » i es tracta de la simple aplicació de l'article 12-3 del RU, que comença com segueix, «3. *Quan en les unitats d'actuació de sòl urbà consolidat el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial... »...*

La demanda de la demandant tendint a un nou redactat del text no és per tant necessària i en conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

13) Il·legalitat de l'article 44.1

La demandant estima que aquest article instaura un nou permís que no està previst pels texts, sota el títol « Col·laboració dels particulars en l'execució de les obres d'urbanització »; discuteix principalment aquest passatge « i previ el permís del Comú ».

En realitat, aquest article troba el seu fonament principalment en les disposicions de l'article 97-3 del reglament de construcció, segons els termes del qual:

3. L'aprovació d'un projecte d'urbanització és preceptiu sempre que es tracti d'executar noves urbanitzacions. Quan es tracti de completar o, conforme el que preveu l'article 17 del Reglament d'urbanització, de rehabilitar la urbanització existent, és suficient la llicència d'obres d'urbanització en relació amb l'element o elements d'urbanització que manquin o s'hagin de reformar o rehabilitar.

Com indica aquest text, és suficient per a completar o rehabilitar la urbanització existent l'obtenció de llicència d'obres d'urbanització i l'article 44-1 de les normes urbanístiques no contradiu aquest text.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

14) Il·legalitat de l'article 45.4

L'article 45-4 disposa, principalment: « El projecte d'urbanització, ha de ser signat pel Tècnic competent (arquitecte, enginyer de camins, canals i ports....).

Aquest article no és contrari a l'article 99-1 del reglament de construcció que disposa: *Contingut documental del Projecte d'urbanització:*

1. El Projecte d'urbanització, signat pel tècnic competent i visat si s'escau, pel Col·legi Oficial d'Arquitectes, ha de contenir els documents següents signats pel propietari.

En efecte, l'article 45-4 es limita a donar alguns exemples de « tècnics competents ».

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

15) Il·legalitat de l'article 71.c

La demandant discuteix principalment la menció: « Documentació complementaria, a criteri del Comú, segons les característiques de l'obra.. »; estima que aquesta disposició introdueix una « discrecionalitat » en les competències del Comú.

En realitat, aquest article troba el seu fonament en l'article 127 del reglament de construcció.

Aquest article disposa (en la seva redacció final del Decret d'aprovació del 26-2-2003, vigent en el moment de l'elaboració del POUP)

Article 127. Sol·licitud. La sol·licitud de llicència d'obres menors ha d'anar acompanyada de la documentació següent: Memòria descriptiva de les obres. Localització de la ubicació dels treballs de la forma que determini el comú. Documentació complementària, a criteri del comú, segons les característiques de l'obra.

Per tant, aquest text deixa per si mateix un cert marge d'apreciació al Comú per determinar la llista dels documents que es poden demanar a la persona que sol·licita una llicència d'obres.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

Podem remarcar que en el futur, el Comú haurà d'adaptar-se al nou redactat de l'article final del Decret del 8-4-2009 d'aprovació de la modificació del Reglament de construcció.

16) Il·legalitat de l'article 119

L'article 119 és titula « Definició dels paràmetres del tipus d'ordenació de l'edificació segons alineació de carrer.

Els paràmetres específics.....són els següents

En realitat, l'article 119 es limita a concretar les disposicions de l'article 17 del reglament de construcció, titulat: Paràmetres específics del sistema d'ordenació per alineacions de carrer (veure igualment els articles 16 i següents del Reglament de construcció aprovat pel Decret del 8-4-2009)

Per tant, no existeix cap contradicció entre l'article 119 i els texts citats més amunt.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

17) Il·legalitat de l'article 141.1

Aquest article disposa que « el sòl que el POUP afecta de sistemes queda vinculat a aquesta destinació. La titularitat i afectació publica a l'ús general o al servei públic i, per aquesta titularitat i destí, l'aplicació del règim públic propi del domini públic... »

La demandant estima que aquest text desconeix l'article 33-5 de la LGOTU que disposa que « *Els terrenys cedits als comuns arran de la cessió obligatòria prevista en aquesta Llei queden exclosos del règim general dels terrenys comunals,* »

En realitat, com remarca la CTU (veure foli 166), els terrenys contemplats en aquest article 141-1 són aquells que figuren a l'article 31 del Reglament d'urbanització, segons els termes del qual:

« Els sistemes urbanístics: 1. Els sistemes urbanístics estan integrats pels terrenys que els instruments d'ordenació territorial i urbanística reserven per ser destinats a comunicacions, espais públics, equipaments comunitaris, infraestructures i serveis col·lectius. »

Els terrenys així designats en aquest article 31 queden sotmesos al règim jurídic del domini públic, a diferència dels terrenys contemplats en l'article 33 de la LGOTU.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

18) Il·legalitat dels articles 141.2, 154 i 166.4-5

La demandant estima que la menció en aquests articles que el POUP « admet la titularitat privada i el destí de sistemes » és contrari a la Llei.

Segons la CTU (veure foli 167), « això és perfectament possible i legal, perquè els terrenys destinats a sistemes poden no limitar-se estrictament als de cessió, i això no ha d'implacar necessàriament l'eliminació de l'edificabilitat que pot traslladar-se a les zones edificables del mateix àmbit, sense cap menyscapte per propietari particular ».

Aquestes disposicions de les Normes urbanístiques permetent d'aplicar concretament les disposicions generals de l'article 81 de la LGOTU i no existeix per tant cap contradicció entre aquests texts:

Article 81 LGOTU:

« Reserva de sòl per a equipaments, aparcaments i espais públics La planificació ha de preveure, en funció de la piràmide d'edat i la previsió de creixement de la població, les característiques dels sectors d'activitat econòmica i la seva implantació al territori parroquial, i tenint en compte els dèficits existents en l'actualitat, les reserves de sòl següents: »

En conseqüència, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

19) Il·legalitat de l'article 143.2

Aquest article disposa: « L'adquisició d'aquests terrenys i l'execució dels sistemes podria ser repercutit segons sigui procedent, entre els propietaris afectats de la UA o dels sectors » (veure foli 105).

En realitat la utilització del terme « podrà » en aquest article mostra que la repercussió del cost d'adquisició i execució dels sistemes no opera automàticament.

La interpretació d'aquest article ha de ser per tant la que dona la CTU (veure foli 167), « aquesta repercussió no opera automàticament sinó en funció dels supòsits. En aquest sentit, no operaria la repercussió en una unitat en què ja s'hagués complert el deure de cessió del 15 % ».

En funció d'aquesta interpretació, l'article 143-2 no és contrari a la llei i el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

20) Il·legalitat de l'article 144

Segons aquest article: « el valor urbanístic que correspongui als sistemes es determinarà d'acord amb els criteris de valoració fixats segons la Normativa general de valoració aplicable » (veure foli 106).

Segons la interpretació presentada pel Comú, « evidentment es tracta del valor urbanístic dels sòls afectats a sistemes abans i no pas després de la cessió com pressuposa la demandant.

Aquesta interpretació resulta evidentment de les disposicions de l'article 33-3 LGOTU i l'article 144 no podrà rebre una altra interpretació que aquella que resulti d'aquesta norma superior:

3. En atenció a les necessitats d'equipaments col·lectius i serveis previstos en la planificació parroquial, els comuns poden acceptar la cessió de béns immobles situats en una unitat d'actuació distinta, sempre que tingui un valor urbanístic equivalent al de la cessió obligatòria.

En funció d'aquesta interpretació, l'article 143-2 no és contrari a la llei i el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

21) Il·legalitat de l'article 146.5

Aquest text disposa: « Així mateix, en el seu cas, els sobrants que no s'utilitzin a tal efecte, es destinaran, en fases intermitges d'execució, a espais lliures de protecció o verd » (veure foli 107).

Segons la interpretació presentada per la CTU (veure foli 167), els sobrants formen part de les porcions de terrenys, « ja cedides com a vial que

no siguin utilitzades com a cruïlles i que, òbviament, malgrat no quedar afectades pel vial, no podien revertir en els seus antics propietaris particulars »

Podem remarcar que els articles 108 i 116 de la LGOTU no contemplen els sobrants i no preveuen les seves eventuais restitucions al propietaris.

Obligacions dels propietaris. Article 108-b LGOTU:

b) Efectuar la cessió gratuïta dels vials i dels terrenys destinats a infraestructures, equipaments i serveis col·lectius, segons les previsions d'aquesta Llei, dels quals el comú prendrà possessió efectiva una volta s'hagin executat degudament tots els treballs d'urbanització, en el qual el comú participa en el percentatge que li correspongui.

Article 116-b LGOTU:

Els propietaris de terrenys compresos dins d'un Pla especial queden subjectes a les obligacions següents:

b) Cedir gratuïtament i fer entrega al comú dels terrenys destinats a vials i els de cessió obligatòria, perquè aquest executi les obres que justifiquen el mateix Pla especial.

D'altra banda, l'article 95-7 del Reglament d'urbanització és relatiu a « La reparcel·lació » (articles 91 i següents) i per tant no es aplicable en aquesta hipòtesi.

L'article 146-5 no és contrari a la llei i el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

22) Il·legalitat de l'article 156

Aquest article introdueix un nou pla « plans especials d'Equipaments »

La CTU considera que aquest article és contrari a la LGOTU, doncs «aquesta disposició introdueix una nova figura de planejament no prevista en la legislació urbanística ». (veure foli 168)

La sentència anul·la parcialment aquest article, a saber el seu paràgraf 3 (veure punt trentè).

Ara bé, l'elaboració d'aquest pla, es pot basar sobre les disposicions de l'article 115-2 LGOTU:

« 2. Els plans especials tenen per objecte el desenvolupament del sistema general de comunicacions, d'espais lliures, d'equipaments, proteccions, serveis i subministraments col·lectius »

També es poden basar sobre l'article 65-3 RU, però en els límits previstos en aquest text:

3. En tot cas, la formulació del Pla especial és procedent quan tingui per objecte el desenvolupament del sistema general de comunicacions, d'espais lliures, d'equipaments, de proteccions de serveis i de subministraments col·lectius.

La sentència es modifica, doncs, en aquest punt.

23) Il·legalitat de l'article 256.1

Segons aquest article: « Es consideren habitatges en sòl no urbanitzable les construccions rurals i/o les destinades a habitatges familiars directament i justificadament associades a una activitat d'explotació agrícola, ramadera, forestal, d'explotació de recursos naturals o de qualsevol altre permesa al sòl no urbanitzable» (veure foli 109)

La CTU anul·la aquest article ja que el considera contrari als articles 51 LGOTU i 19.4 RU:

Article 51-2-a

a) En sòls forestal i agrícola i ramader, l'obertura de noves pistes o camins de muntanya, la tala d'arbres i l'obertura dels tallafocs necessaris per a la seguretat del bosc; la construcció de bordes i cabanes de tipologia de muntanya no destinades a habitatge permanent i les instal·lacions pròpies de les activitats forestal, agrícola i ramadera (tipus granges, pletes, corrals, pallers, vivers i hivernacles); l'obertura de pistes d'esquí amb les infraestructures i els equipaments necessaris; l'agencament d'indrets per a excursions o per practicar-hi l'escalada, i l'habilitació d'instal·lacions esportives, refugis de muntanya i tots els equipaments tècnics destinats als serveis públics.

Article 19.4 RU:

4. En cap cas no s'admet la construcció d'habitatges de nova planta, xalets o bordes, encara que no es destinin a residència permanent, no vinculades a les activitats rústiques admeses.

La sentència de primera instància revoca la decisió de la CTU (punt trenta-dos)

La sentència apel·lada ha considerat que l'article 256.1 s'ha d'interpretar en el sentit de que els habitatges als que es refereix han de tenir la consideració de no permanents encara que no ho especifiqui però el cert és que la redacció del precepte en la mesura que no incorpora la condició de que els habitatges als que es refereix tingui la condició de no permanents és contrària a allò que determina l'article 51.2.a) de la LGOTU i a l'article 19.4 del RU , per la qual cosa s'ha de deixar sense efecte el precepte en els termes en que ve redactat, amb estimació del recurs.

24) Il·legalitat dels articles 20,21,38,40,54,81,85,100,114,145 i 248 : si bé en la part dispositiva de la sentència no estableix la seva nul·litat, extrem que és doblement oportú

La CTU ha estimat aquesta pretensió i el Comú no ha impugnat aquesta part de la decisió.

En conseqüència, aquesta és ferma i no ha de ser « corroborada » per la jurisdicció judicial.

El recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

Al·legacions de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella en el seu recurs d'apel·lació:

1) La sentència de la Batllia que declara la nul·litat de l'article 6.1 s'ha de revocar i fer un pronunciament en forma de sentència interpretativa (fonament onzè).

Segons aquest article, les determinacions del POUP s'interpretaran d'acord amb els criteris establerts en Dret civil, amb subjecció als objectius i finalitats expressats a la Memòria.

La sentència de primera instància confirma l'anul·lació pronunciada per la CTU (punt onzè) En el seu recurs d'apel·lació, l'Hble. Comú demana de

fer una sentència interpretativa: aquesta demanda, no presentada en primera instància, no es admissible en aquesta segona instància.

Sobre el fons, la sentència s'ha de confirmar, ja que el POUP és un document de dret públic que s'ha d'interpretar segons els principis generals que figuren, principalment a l'article 3-1 del Reglament d'urbanització:

1. L'ordenació urbanística és una funció pública que desenvolupen el Govern i els comuns en els seus respectius àmbits competencials, amb respecte als drets de propietat i de llibertat d'empresa reconeguts en els articles 27 i 28 de la Constitució.

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

2) Legalitat de l'article 6.7 de les normes urbanístiques (fonament de dret dotze de la sentència)

La sentència en el punt dotzè confirma la decisió d'anul·lació de la CTU i el Comú insisteix en considerar aquest article com legal.

Les ordinacions, pel seu grau d'especificació i/o de regulació detallada, es consideren un cos autònom del POUP...

La CTU anul·la aquest text ja que el considera contrari als articles 48 i 59 RU i la sentència ha confirmat aquesta anul·lació.

Efectivament, la disposició segons la qual les « ordinacions » « es consideren un cos autònom del POUP » van més enllà de les previsions de l'article 48 del Reglament d'urbanització, que disposa, principalment, « 2. Les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària de cada unitat d'actuació han de ser congruents amb les prescripcions de les normes urbanístiques del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial »

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

3) Legalitat de l'article 9 de les normes urbanístiques (fonament de dret tretzè de la sentència)

L'article 9 ordena entre els elements essencials del POUP els sistemes generals, infraestructurals i de comunicació (C1 i Hidrològic (H))

Aquest article ha estat anul·lat per la sentència, que l'estima en contradicció amb l'article 103 LGOTU. Segons la sentència de primera instància, l'enumeració que figura en aquest article és limitativa i no hi podem afegir altres casos de « continguts essencials del Pla »

Segons els termes d'aquest article 103-3 LGOTU:

« 3. Als efectes del present article, són continguts essencials del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial: els sistemes generals de comunicació, la qualificació i classificació del sòl, els paràmetres establerts a les unitats d'actuació des quals resulta l'aprofitament urbanístic i les reserves de sòl destinades a infraestructures, equipaments i serveis públics. »

El text és clar, no presenta una llista indicativa, i està redactat en termes imperatius (« són continguts essencials... »).

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

4) Legalitat dels articles 18 i 45.2 de les normes urbanístiques (fonament de dret quinze de la sentència)

Aquests articles preveuen l'elaboració d'un « pla especial d'infraestructures » i precisen el seu regim jurídic.

En particular, l'article 45-2 disposa que « Els projectes d'urbanització s'hauran d'ajustar a les determinacions establertes en el Pla especial d'infraestructures i/o directius fixades pel Comú sobre les mateixes »

Cal remarcar, en primer lloc, que l'article 67 LGOTU no menciona les directrius.

« Enumeració dels instruments d'ordenació dels comuns »

Són instruments d'ordenació dels comuns:

- a) *Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial.*
- b) *Els plans parcials i els plans especials.*
- c) *Les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació, les dels programes de reforma interior i de protecció i sanejament. »*

El comú estima que aquest Pla pot tenir per fonament jurídic l'article 115-2 LGOTU

« 2. Els plans especials tenen per objecte el desenvolupament del sistema general de comunicacions, d'espais lliures, d'equipaments, proteccions, serveis i subministraments col·lectius »

Però el vici principal dels articles en discussió és que dona un valor normatiu a unes directrius, i va més enllà de les previsions dels articles de la LGOTU.

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de limitar a la menció a les directrius que conté l'article 45-2 i per tant el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

5) Legalitat de l'article 36.1.1 de les normes urbanístiques (fonament de dret dissetè de la sentència)

L'article 36-1 no pot vàlidament preveure que les urbanitzacions aprovades amb anterioritat a la vigència de llei estan exemptes del deure de cessió:

Segons el Comú, evidentment el sentit del text atacat és que les urbanitzacions excloses de cessió són aquelles que ja han complert aquest deure prèviament i en un percentatge previst en el POUP.

Però el redactat de l'article 36 és molt extens i aquest és principalment contrari a l'article 11-3 del Reglament d'urbanització:

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt..

6) Legalitat de l'article 40 de les normes urbanístiques (fonament de dret divuitè de la sentència)

L'article 40 només preveu com a cessió obligatòria de vials aquells destinats a la xarxa comunal.

La CTU ha anul·lat aquest article i la sentència ha confirmat aquesta anul·lació pel motiu que l'article 32 LGOTU no estableix cap distinció en seu d'infraestructura viària entre xarxa viària general o comunal.

El comú diu que referent a les vies comunals, de la seva titularitat, la cessió obligatòria per vials de les xarxes territorials i estatals ja queda fixada per la normativa general; no és doncs indispensable l'addició que resolgué la CTU.

No obstant, en el seu redactat actual, l'article 40 és ben contrari a l'article 32-1 de la LGOTU, que no fa cap distinció entre els vials:

1. L'aprofitament del sòl urbà i urbanitzable és com a mínim del vuitanta-cinc per cent (85%) de la superfície de cada unitat d'actuació, després d'haver-ne deduït tota la superfície destinada a infraestructura viària segons les previsions de la planificació.

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

7) Legalitat de l'article 46 de les normes urbanístiques (fonament de dret vint-i-dosè de la sentència): el Comú ha proposat canviar el mot « recomanacions » per « disposicions »

La CTU ha estimat el recurs, considerant que la disposició era imprecisa i podia generar dificultat d'aplicació, (veure foli 166)

El comú està d'acord amb aquesta decisió de la CTU, si bé diu que substituirà « criteris » per « disposicions » i la sentència de primera instància jutja que « el Tribunal no té res a dir al respecte ».

En el seu recurs de segona instància, l'Hble. Comú ha proposat canviar el mot recomanacions per disposicions i així es demana que es pronunciï en la sentència d'aquesta alçada.

Però per raons de claredat jurídica, aquesta Sala anul·la aquest article que en el seu redactat actual, va més enllà de les disposicions dels texts legals. L'Hble. Comú podrà en aquest cas, adoptar un nou redactat d'aquest article, tenint en compte, principalment, les observacions presentades per la CTU.

L'article 46 és per tant anul·lat i el fonament de dret vint-i-dosè de la sentència de primera instància és precisat en aquest punt.

8) Legalitat de l'article 156 de les normes urbanístiques (fonament de dret trentè de la sentència)

Aquest article preveu un « pla especial d'equipaments », i la sentència anul·la solament el paràgraf 3 d'aquest article.

Com ja s'ha dit en resposta al recurs de la Sra. M.P. (punt 22), aquest article té cobertura legal en l'article 115-2 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i, en conseqüència, s'ha d'estimar el recurs del Comú en aquest punt.

9) Legalitat de l'article 248.1 de les normes urbanístiques (fonament de dret trenta-un de la sentència)

El comú classifica com a sòl urbà no urbanitzable tots els terrenys situats per sobre de 1350 metres: « constitueix el sòl no urbanitzable tots els terrenys afectats per riscos naturals, comprnent aquells terrenys situats per sobre de la cota d'altimetria 1350.. »

La sentència ha anul·lat aquest article pel motiu que el planificador no pot preveure contra la Llei que el sòl esdevé urbanitzable pel simple fet d'estar a certa cota.

Segons el comú ja que únicament aquesta classificació permet donar compliment a l'establert a l'article 23 i a la disposició transitòria Primera de la LGOTU:

Resulta de l'examen dels articles de la LGOTU, principalment els articles 23, 38, i 49 que el criteri de l'altitud no figura en cap d'aquests texts. Igual que l'article 42, citat per l'Hble. Comú, no comporta cap criteri relatiu a l'altitud dels terrenys:

« Divisió del sòl no urbanitzable. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial distingeixen i qualifiquen el sòl no urbanitzable en totes o algunes de les divisions següents: sòl forestal, sòl agrícola i ramader, zones de protecció d'aigües, zones de protecció natural, entorns de béns d'interès històric i cultural, itineraris d'interès, zones exposades a riscs naturals i sòl sense designació específica »

En conseqüència, l'anul·lació pronunciada per la sentència de primera instància s'ha de confirmar i per tant, el recurs d'apel·lació s'ha de rebutjar en aquest punt.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar parcialment els recursos d'apel·lació presentats per la Sra. M.D.M.P i per l'Hble. Comú d'Andorra la Vella.

Segon: Confirmar parcialment la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CTU del 7 de gener del 2008, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa, amb excepció dels seus pronunciaments relatius als articles 9, 144, 156 i 248-1, de les Normes Urbanístiques del POUP d'Andorra la Vella.

Tercer: Declarar la nul·litat dels articles 6-1, 6-7, 9, 36-1, 40, 46, 248 i 256 de les Normes urbanístiques, així com de la menció a les "directrius" que es conté en l'article 45.2.

Quart: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.